

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2017, declarat în propria cauză penală de către

*Ereban Gheorghii Gheorghii, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.08.2013 - 15.12.2016;

instanța de apel: 17.01.2017 - 26.04.2017;

instanța de recurs: 30.08.2017 - 25.10.2017;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 15 decembrie 2016, Ereban Gheorghii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Ereban Gheorghii pe 25 martie 2013, aproximativ la ora 21:00, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Bacu P. și Diuligher I., cu scop de a sustrage bunurile altei persoane au trecut pe câmpul, ce aparține S.R.L. „Aidar-Merasi”, situat spre sud-est la distanța aproximativ de 500 m de la s. Gaidari, de unde au sustras trei boroane foste în utilizare la preț de 600 lei 1 buc., cauzând S.R.L. „Aidar-Merasi” prejudiciu material în sumă totală de 1 800 lei, după ce fiind prinși în flagrant la fața locului de paznicul brigadier de câmp, Balcani Savelii, cu scop de a reține boroane sustrate, au încercat a se tăinui de la fața locului, iar Diuligher I. a aplicat o lovitură cu un băț pe cap, care a urmărit partea lor vătămată, cauzându-i trauma craniu-cerebrală închisă acută, comoție cerebrală, umflătură și plagă contuză în regiunea parietală din

dreapta, ce fac parte din leziuni corporale, care au dus la vătămarea corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe termen de mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare și aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

Conform art. 85 Cod penal, a adăuga la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei, stabilită prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2010 și a-i stabili inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale și cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, infracțiunea ce i se impută lui Ereban Gheorghii a fost comisă la 25 martie 2013, adică în perioada executării pedepsei, ce i-a fost stabilită prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2010, prin care a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani. Respectiv, instanța de fond a omis acest fapt, încălcând astfel legislația națională.

3.1. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocații Lambov P. și Cimpoieș V. în numele inculpatului Ereban Gheorghii, prin care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea cererilor de apel, avocații au menționat dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță, or în ansamblu acestea demonstrează nevinovăția inculpatului și anume lipsa datelor obiective care să demonstreze că acesta a participat la sustragerea deschisă a bunurilor SRL „Aidar-Mersi”.

Mai mult, au susținut că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate și anume intenția de a sustrage bunurile nominalizate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și avocații Lambov P. și Cimpoieș V. în numele inculpatului Ereban Gheorghii ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, astfel nu s-au constatat temeiuri de casare a sentinței.

Totodată, instanța de apel a menționat că, temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Instanța de apel a menționat că deși, inculpatul Ereban Gh. v. în cele învinuite nu o recunoaște, vinovăția lui pe deplin se dovedește prin probele acumulate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: *plângerea lui Balcan S. (f.d. 3, vol. I); informația din registrul nr. 2 cu 412 din 26 martie 2013 (f.d. 4, vol. I); certificatul contabilului-șef „Aidar-Agro” nr. 1 din 26.03.2013 (f.d. 6, vol. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 26 martie 2013 cu schema și tabel fotografic (f.d. 9-13, vol. I); proces-verbal de eliberare benevolă a trei boroane cu cuplaj de remorcă din 26 martie 2013 (f.d. 14, vol. I); proces-verbal de examinare a obiectelor - boroana metalică din 10.04.2013 și foto-tabel la el (f.d. 29-31, vol. II); proces-verbal de audiere a bănuțului Ereban Gh. din 26.03.2013 (f.d. 39, vol. I); proces-verbal de confruntare între partea vătămăată Balcan S. și învinuitul Ereban Gh. din 12.08.2013 (f.d. 121, vol. I); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 17.09.2013 (f.d. 127, vol. I) declarațiile părții vătămăate Balcan S. (f.d. 15-16, vol. II); declarațiile martorilor Bacu Piotr (f.d. 56-57, vol. II), Cimpoieș A. (f.d. 95, vol. II), Dulghier Ivan (f.d. 42-44, vol. II).*

Astfel, instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect a luat în calcul declarațiile părții vătămăate Balcan S., care a indicat că, el a fugit după căruță, și trecând 500 metri, a ajuns-o a urcat în ea și a văzut, că în căruță erau trei persoane. Toți trei erau îmbrăcați în geți cu glugile puse. El l-a tras pe unul din ei de glugă și i-a spus „Trubca eu te-am recunoscut”. Acesta era Ereban Gh., care ședea înaintea și care l-a lovit în cap, în rezultatul căruia a căzut jos (f.d. 175, vol. II). Astfel, nu sunt dubii în faptul, că dintre toți inculpații Balcan S., l-a recunoscut anume pe inculpatul Ereban Gh. cu porecla „Trubca”, care este ginerele vecinului lui în s. Gaidari.

Mai mult, instanța de apel a susținut că, între Balcan S. și învinuitul Ereban Gh. a fost efectuată confruntarea (f.d. 121, vol. I), primul și-a susținute declarațiile date anterior, iar inculpatul Ereban Gh. pe deplin a susținut declarațiile lui Balcan S., pentru ce a și semnat.

Instanța de apel a respins poziția apărării precum că, inculpatul Ereban Gh. nu a știut despre sustragerea săvârșită la momentul comiterii acesteia, dar a aflat despre aceasta la final, deoarece după cum rezultă din materialele cauzei, în cadrul efectuării urmăririi penale la audierea lui Diuligher I. și Bacu P. în calitate de bănuți, ei au declarat, că sustragerea boroanelor în s. Gaidari, a fost comisă de ei împreună

cu Ereban Gh. cu utilizarea căruței acestuia, mai mult, aceștia au susținut că Ereban Gh. a săvârșit acțiuni active cu scop de a reține cele sustrase la momentul, când ele au fost depistate de către Balcanî S., și anume Ereban Gh. a aplicat o lovitură lui Balcanî S. (f.d. 78 verso, vol. I), declarații susținute și în cadrul confruntării din 29 aprilie 2013 (f.d. 87-88, vol. I).

În consecință, cauza penală în privința lui Diuligher I. și Bacu P. a fost disjunsă într-o procedură aparte și examinată în instanță după procedura simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, care în declarațiile lor l-au indicat pe Ereban Gheorghii ca persoana, care a participat împreună cu ei la comiterea infracțiunii sus menționate, despre care la fel a fost reflectat în partea descriptivă a sentinței de condamnare, care a devenit irevocabilă.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile lui Diuligher I. și Bacu P date în cadrul instanței de fond în cauza lui Ereban Gh. deja în calitate ca martori, deoarece aceștia au încercat să îl ajute pe ultimul să evite răspundere penală, declarațiile lor nu coroborează cu alte probe, cercetate și date citirii atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, descrise mai sus, de aceea nu pot servi drept mijloc pentru a stabili nevinovăției inculpatului și just la baza sentinței au fost puse declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale ca bănuiți și învinuiți, la fel ca inculpați în cauza acestora, căci ele coroborează obiectiv cu alte probe pe cauză, la fel cu declarațiile părții vătămate Balcani S.

Argumentul apărării precum că, la 23 septembrie 2013, procurorul a înaintat inculpatului Ereban Gh. o nouă învinuire în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin ce a încălcat drepturile acestuia deoarece învinuirea a fost înaintată pe aceeași faptă, pe care el a fost reabilitat prin ordonanța din 17 septembrie 2013 și procurorul în conformitate cu prevederile art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost obligat să finiseze în privința lui acțiuni de urmărire penală, în legătură cu fapta incriminată anterior, instanța de apel l-a respins ca nefondat, deoarece urmează a fi luate în calcul conținutul ordonanței, și nu articole.

Astfel, ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 17 septembrie 2013 a fost emisă cu condiția reînaintării învinuirii în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, deoarece în acțiunile lui Ereban Gh. lipsește violența în privința paznicului, iar în ordonanța de punere sub învinuire a acestuia din 23 septembrie 2013, a fost indicată învinuirea concretă.

Deci, în ordonanța procurorului din 17 septembrie 2013, Ereban Gh. a fost scos de sub urmărire penală în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, cu reînaintarea învinuirii lui în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal (f.d. 127, vol. I).

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, procurorul a declarat demers privind reînaintarea învinuirii în privința lui Erebecan Gh. de la art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal la art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, referindu-se la ordonanța procurorului din 17 septembrie 2013, în care este indicat despre scoaterea lui Erebecan Gh. de sub urmărire penală în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, cu reînaintarea învinuirii ulterioare în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) al aceluiași cod, însă în ordonanța din 23 septembrie 2013, lui Erebecan Gh. i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Procurorul care a participat în instanța de apel a menționat că, neindicarea indiciului calificativ ca „*violentă însoțită*” este o omitere neîntemeiată.

Astfel, instanța de apel studiind demersul procurorului și ordonanța procurorului, indicate mai sus, a considerat demersul ca neîntemeiat, deoarece din ordonanța procurorului din 23 septembrie 2013, rezultă că aceste concluzii nu constituie eroare, ci este o descriere clară a acțiunilor fiecărui participant al sustragerii cu indicarea volumului de învinuire, inclusiv a lui Erebecan Gh.

Argumentul apărării precum că, pe prezenta cauză S.R.L. „Aidar Agro” nu a fost recunoscută ca parte vătămată, iar conducătorul acestei întreprinderi Capsamun Gh. a fost audiat ca martor este neîntemeiat, deoarece în materialele cauzei este ordonanța ofițerului de urmărire penală IP Ceadâr-Lunga locotenent de poliție Cimpoeș A.M. din 26 aprilie 2013, privind recunoașterea lui Capsamun Gh. ca reprezentant al părții vătămate, mai mult, la materialele cauzei este prezentă cererea de la CAP „Aidar-Agro”.

Argumentele apărării precum că, în cazul dat nu au fost identificate motivul, cauza și scopul acțiunilor inculpatului Erebecan Gh. sunt nefondate, deoarece după cum rezultă din declarațiile inculpatului Bacu P. din 25 martie 2015, (date de el la examinarea cauzei penale în privința lui) el a explicat, că „*dacă ar fi vândut boroane, atunci ar fi repartizat bani în părți egale*”. Prin urmare, inculpații au sustras boroane cu scop de a le realiza în viitor, pentru a obține un câștig bănesc.

Mai mult, instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, inculpatul Erebecan Gh. nu a avut intenția de a sustrage bunurile S.R.L. „Aidar Merasî”, căci tot atunci, seara, ultimul a aruncat în vița-de-vie boroanele sustrate de Bacu P. și Diuligher I., loc de aflare a cărora, el l-a indicat colaboratorilor de poliție, or, din declarațiile inculpatului și probele cumulate în respectiva cauză penală este clar că inculpatul Erebecan Gh. sperându-se de a fi prins cu bunurile sustrate, a scăpat de acestea, cu scop de a tăinui urmele infracțiunii săvârșite.

Cât privește individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului, instanța de apel a menționat că la stabilirea tipului și termenului pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, motivele acesteia, personalitatea învinuitului, circumstanțele cauzei, ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat, precum și de condițiile de trai ale familiei acestuia.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a conchis că, prima instanță just a aplicat inculpatului Ereban Gh. pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 3 luni, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis, care este echitabilă, corespunde cu scopurile și sarcinile pedepsei penale aplicate, proporțională cu fapta săvârșită, ținând cont de faptul că inculpatul are copii minori la întreținere, comportamentul persoanei, care periodic consumă băuturi alcoolice, anterior a fost tras la răspundere penală, în legătură cu ce temeieri pentru schimbarea pedepsei aplicate, instanța de apel nu a identificat.

Solicitarea procurorului de a adăuga la pedeapsa inculpatului partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22.04.2010 și să-i fie stabilită lui Ereban Gh. pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale și cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis, instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiată.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, prin sentința judecătoreiei Ceadâr- Lunga din 22.10.2015, Ereban Gh. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. c) și art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 4 000 lei și în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 4 000 lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal în baza unui concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor, a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, adică 8 000 lei. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată în baza prezentei sentințe s-a adăugat integral pedeapsa, stabilită prin decizia Curții de Apel Cahul din 22.04.2010 în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale pe un termen de probațiune de 5 ani.

După cum rezultă din informația Biroului de Probațiune Ceadâr-Lunga nr. 150 din 26.01.2016, anexată la materialele cauzei, în baza încheierii judecătoreiei Ceadâr-

Lunga nr. 25-22-1/15 din 10.12.2015, privind interpretarea dubiilor și inexactităților Ereban Gh. a fost scos de la evidență pe 16.12.2015 și în prezent nu se află la evidența Biroului de Probațiune Ceadâr-Lunga (f.d. 39, vol. II).

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Ereban Gheorghii, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acesta să fie achitat de învinuirea adusă din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Recurentul indică că, instanța de apel a menținut o sentință bazată pe presupuneri, mai mult acesta indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele anterioare, or nu s-a demonstrat intenția acestuia și scopul prevăzut de norma infracțională imputată acestuia.

Totodată, recurentul menționează că ordonanța de punere sub învinuire din 23.09.2013 urma să fie declarată nulă, or acesta prin ordonanța din 17.09.2013 a fost scos de sub urmărire penală, învinuirea a fost bazată pe aceleași acțiuni, iar conform jurisprudenței naționale reluarea urmăririi penale în aceste condiții este neconstituțională.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Ereban Gheorghii, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, Colegiul penal reține că, recurentul nu a indicat concret care este fapta pentru care instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare, alta decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire și în care normă urma a fi încadrată juridic fapta săvârșită de inculpat, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul a invocat temeiul pentru recurs stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului cu menținerea sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În susținerea concluziei formulate, Colegiul penal menționează că la această etapă, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe. Prin urmare, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa

greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptime, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului în baza faptelor imputate prin rechizitoriu.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de recurent în cererea de recurs, care în opinia acestuia denotă nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate, Colegiul penal stabilește că, judecând apelul, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal, se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, or, în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis.

Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință. Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Astfel, instanța de recurs menționează că, instanța de apel, în urma cercetării probelor, corect a stabilit prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal ține să remarce că, Bacu P. și Dulghier I. au fost condamnați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) cauza fiind examinată conform procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, unde au indicat că fapta a fost comisă împreună cu Ereban Gheorghii.

Totodată, Colegiul penal respinge alegațiile inculpatului precum că, ordonanța de punere sub învinuire din 23.09.2013, urma să fie declarată nulă, deoarece prin ordonanța din 17.09.2013, acesta a fost scos de sub urmărirea penală de comiterea a acelorași fapte, or, corect instanța de apel a conchis că, prin ordonanța procurorului din 17.09.2013, Ereban Gheorghii a fost scos de sub urmărire penală în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, cu reînaintarea învinuirii în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2017, de către inculpatul *Ereban Gheorghii Gheorghii*, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **22 noiembrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan